

der eksisterer, men som sagt kræver det et usædvanligt talent for sortsyn at skulle føre denne debat med grædekonemine på.

Derfor vil jeg godt kvittere over for størstedelen af ordførerne for, at de har fanget ikke blot de pointer, der er i redegørelsen, men også de gode, nye, positive signaler, som man kan finde i hverdagslivet ude i landdistrikterne, for det er der faktisk grund til at glæde sig over.

Aage Brusgaard (FP):

Det var lige til ministeren om det med talent for sortsyn. Så vidt som jeg hørte det, roste de fleste egentlig indenrigsministerens redegørelse om landdistrikterne. Det, næsten samtlige ordførere var lidt bekymret for, var, om det er indenrigsministeren eller miljøministeren, der har magten.

Der er ikke meget ved sådan en bog som den her, hvis den ikke bliver fulgt op af noget konkret. Som det er i dag, og som det bliver ved med at ville være, indtil der kommer et nyt cirkulære eller en ny lov, er det sådan, at amterne stort set siger nej til al udvikling i det åbne land. De, der så er så hårdhuede og har nerver til det, går til Naturklagenævnet. Der sidder to højesteretsdommere, der sidder en Radikal, der sidder en Socialdemokrat, der sidder en SF'er og så en dommer som formand. De siger konsekvent nej til alt, for de siger: Vi skal tage efter amterne, og et flertal i Folketinget siger, vi skal sige nej. Det er den helt nøgne kendsgerning, og hvis de signaler ikke bliver ændret, kan vi lige så godt se i øjnene, er rouletten ruller videre.

Vi har ca. 50 af sådan nogle sager om måneden fra borgere, der ønsker et eller andet i landområderne. De bliver blanket af og sendt ud over en kant, fordi de siger, det er regeringens politik. De to højesteretsdommere siger bare, det er retspraksis, og det er det, Folketinget ønsker. Jeg tror nok, at indenrigsministerens fine snak er helt ærligt ment, og at indenrigsministeren har intentioner om, at der skal ske noget, men magten skal med, ellers kommer vi ingen steder.

Hr. Poul Nødgaard bliver rost noget for at sige, at landsbyerne også selv skal tage fat, og det bakkede ministeren så op. Det er jeg også enig i, men fakta er, at borgerne og kommunalbestyrelsen vil det gode, vil have liv, og kommunalbestyrelsen siger ja til stort set alt, hvad borgerne ønsker, hvis det er rimeligt, men de bliver blokeret af de to instanser, jeg lige har nævnt: amter og Naturklagenævn.

Jeg er så glad for, at ministeren siger, at det, der står på side 26 og 27, er tanker, som regeringen vil komme med. Der står, at i dette kapitel er regeringens målrettede initiativer. Det læser jeg nu, som om det er noget, der er sat i gang, og o.k., noget er også sat i gang.

Men jeg vil godt spørge ministeren helt klart: Kan vi regne med, at regeringen kommer med forslag om at lempe regler for stalddørssalg? Kan vi regne med, at regeringen kommer med forslag om bedre muligheder for at drive rullende forretninger osv.? Så er det da positivt. Ligesådan vil jeg godt spørge om det, der står under sjette pind på side 27: »... udnyttelse af overflødiggjorte landbrugsbygninger«. Hvad er det, regeringen vil komme med, som gør det yderligere muligt at udnytte eksisterende landbrugsbygninger? Hvis det ikke er noget med, at man må bygge til osv., er der ikke meget ved det, for som det er nu, må man udnytte eksisterende bygninger fuldt ud, hvis de er overflødigde.

Den pind, og nu sidder embedsmændene dernede og lytter, jeg og kommunerne mangler mest, er lige den pind, der hedder: Overførsel af landzonekompetence fra amter til kommuner. Hvis den var med, var det her guld værd, så var det til at føle på, og så ville lokalbefolkningen være tilfreds. Der har været forsøg med zonekompetencen i 14 kommuner; alt sammen var positivt, og det foreligger der en hel rapport om. Alle kommuner, som havde disse forsøg, var positive over for at fortsætte, og de amter, disse kommuner lå i, var også positive. Det er så en klandring af vores nuværende indenrigsminister og lige så meget af den tidligere VK-regering.

Helt klart: Hvis vi bare fik den ene ting, nemlig zonenlovskompetencen over til kommunerne, ville vi tage et stort positivt skridt.

Jens Kirk (V):

Tak til indenrigsministeren, fordi indenrigsministeren i modsætning til regeringens følgeparti har en klar holdning til, hvad der i grunden er sket og ikke sket på landet.

Regeringspartneren har den indstilling, at mejeriet, som er forsvundet, smedeforretningen, der er forsvundet, glas- eller tømrerforretningen, der er forsvundet, er årsagen til, at livet på landet var ved at gå i stå.

Jeg vil gerne sige tak for, at ministeren siger, at det ikke er tilfældet, at det er andre ting, der skal til. Vi er fuldstændig enige om, at det er borgerforeningen eller sogneforeningen, der